

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคาม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๕๕ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๘ ตอนโกสุมพิสัย-มหาสารคาม ฝากเหนือ ตรง กม. ๔.๐๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๒๐ เมตร เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนมหาสารคาม-กาฬสินธุ์ ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนมหาสารคาม-กาฬสินธุ์ ฝากตะวันออก ตรง กม. ๒.๕๔๕ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑๒๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๓ ตอนมหาสารคาม-กาฬสินธุ์ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยคดค้างผ่องเหนือห่างจาก

ศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนมหาสารคาม-กาฬสินธุ์
ตรง กม. ๑.๕๔๕ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ เลียบริมห้วยคางผั่งเหนือไปทางทิศตะวันออก
เฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยคางผั่งเหนือ ห่างจากผนัง
กั้นน้ำชลประทาน ฟากใต้ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึง
หลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ฟากใต้ของผนังกั้นน้ำชลประทาน ห่างจากศูนย์
กลางทางแยกระหว่างผนังกั้นน้ำชลประทานกับทางไปบ้านวังยาว ระยะ
๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เลียบตามฟากใต้ของผนังกั้นน้ำชลประทาน ไป
ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านถนนไปหมู่บ้านท่าประทาย จนสุดผนัง
กั้นน้ำชลประทาน ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยคางผั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๖ เลียบริมห้วยคางผั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ
และเลี้ยวไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยคาง
ผั่งเหนือ ห่างจากด้านเหนือของเขตรัดท่าเสม้า ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตั้ง
ฉากกับฝั่งเหนือของห้วยคาง ข้ามห้วยคาง ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่ง
ตั้งอยู่ริมห้วยคางผั่งใต้

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ผ่าน
ทางแยกจากถนนเสม้า ๑ ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางแยกจากถนน
เสม้า ๑ ฟากใต้ และอยู่ห่างจากศูนย์กลางสามแยกถนนเสม้า ๑ ระยะ
๒๑๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนมหาสารคาม-ร้อยเอ็ด ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนอ้อมเมืองปากไต้ ตรง กม. ๖.๒๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนอ้อมเมือง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้ามคลองส่งน้ำชลประทาน ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองส่งน้ำชลประทานฝั่งใต้ ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนอ้อมเมือง ตรง กม. ๔.๑๑๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ เลียบริมคลองส่งน้ำชลประทานฝั่งใต้ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓ ตอนอ้อมเมือง ผ่านทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๒๐๔๐ มหาสารคาม-วาปีปทุม ตรง กม. ๑.๓๘๒ และผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ตรง กม. ๗๗.๕๑๖ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่สุดคลองส่งน้ำชลประทานด้านเหนือ ฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ข้ามห้วยกะคาง ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยกะคางฝั่งตะวันตก ห่างจากปากอ่างเก็บน้ำแก่งเลิงจาน ระยะ ๑๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ เลียบริมห้วยกะคางฝั่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงสามแยกห้วยกะคางฝั่งเหนือ ห่างจากปากอ่างเก็บน้ำแก่งเลิงจาน ระยะ ๑๘๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ ตอนโกสุมพิสัย
-มหาสารคาม ตรง กม. ๔.๐๐๐ ไปบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้หลักย่อยปักไว้เพื่อ
แสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

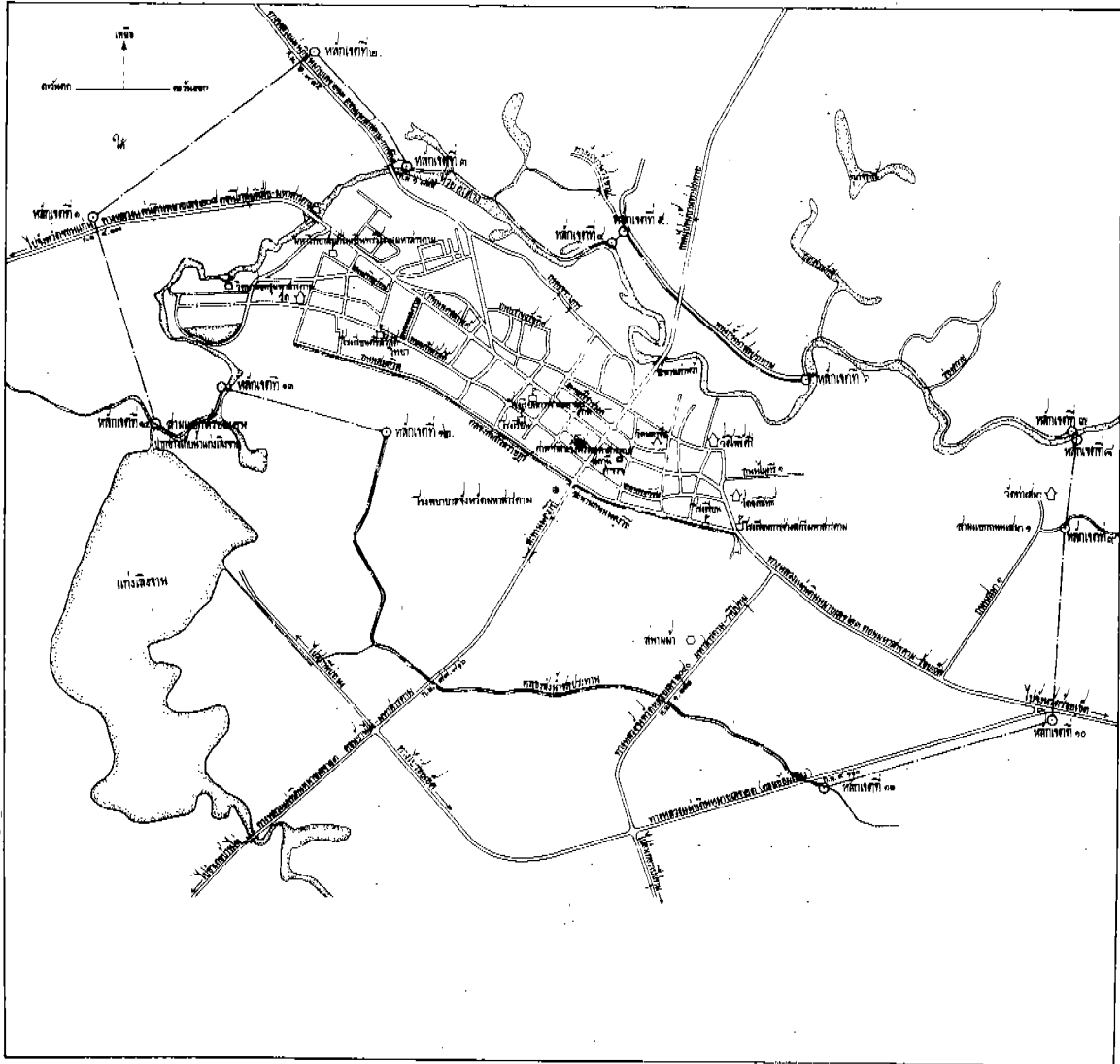
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตราส่วน ๑ : ๒๐,๐๐๐

๑ นิ้ว = ๕๐๐ เมตร

เครื่องหมาย

เขตเทศบาล

ทางหลวง, ถนน

แม่น้ำ, คลอง

วัด

โรงเรียน, สถานศึกษา

ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ท้องที่นอกเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ได้เจริญขึ้นและมี
ชุมชนคนอยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป
จึงเป็นควรตราพระราชกฤษฎีกานี้